

РЕШЕНИЕ

№ 318

08.11.2018 година

град Стара Загора

В ИМЕТО НА НАРОДА

Старозагорският административен съд, в публично съдебно заседание на девети октомври през две хиляди и осемнадесета година в състав:

Председател: СТИЛИЯН МАНОЛОВ

при секретаря Стефка Христова

и с участието на прокурор

като разгледа докладваното от съдия СТИЛИЯН МАНОЛОВ административно дело № 356 по описа за 2018г., за да се произнесе съобрази следното:

Производството е чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.45, ал.3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и Наредба на Общински съвет Гурково за настаняване под наем на граждани с доказани жилищни нужди и продажба на общински жилища на техните наематели и на други лица.

Образувано е по жалба от Димитрина Стоянова Стоянова от гр.Гурково против Решение № 435/28.06.2018г. на Общински съвет Гурково, взето по протокол № 36. В жалбата се сочи, че решението противоречи на разпоредбата на чл.59 от АПК, тъй като в същото липсва адресат, не е посочен срок за оспорване и пред кой орган може да бъде оспорено. Излагат се доводи, че оспореният акт не съдържа и фактическите и правните основания за приемането му. Обосновава се, че липсват мотиви, като са отразени общи текстове по ЗМСМА и ЗОС. Соци се също, че решението е постановено в противоречие с целта на закона, тъй като общинският съвет си е позволил превратно да упражни властта си без да изложи мотиви за това и не се е съобразил с обстоятелството, че жалбоподателката отговаря на всички условия за закупуване на ведомственото жилище. Моли съда да отмени оспореното решение и да задължи Общински съвет Гурково да приложи правилно закона.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя – адв. Пенчо Пенчев, който претендира и направените по делото разноски.

Ответникът – Общински съвет Гурково, чрез процесуалния си представител – адвокат Румен Манчев заема становище, че жалбата е недопустима, тъй като оспореното решение няма белезите на административен акт. Заявява, че административното производство, което е инициирала жалбоподателката има сложен фактически състав, които минава през решение на Общински съвет Гурково, с което евентуално се променя предназначението на имота, но това производство приключва с акт на кмета на общината, като това е административния акт, който финализира производството и който евентуално би могъл да засегне правата и интересите на жалбоподателката. С оглед тези съображения моли съда да прекрати производството по делото. Алтернативно излага доводи за неоснователност на жалбата, като сочи, че за да се пристъпи към процедура по продажба на общинско жилище е необходимо Общинският съвет да вземе решение дали да се смени предназначението на имота от ведомствен за такъв за продажба. Твърди, че в случая предложението на кмета, с което е сезиран Общинският съвет е именно в тази посока, като то не предлага Общинският съвет да продаде или не на жалбоподателя жилището, тъй като Общинският съвет няма такива правомощия. Заявява, че единственият орган, който има право да решава това е кметът на общината, като преди това получи разрешение от Общинския съвет да бъде променено предназначението на имота. В случая Общинският съвет с решението си е отказал да промени предназначението на имота, което не означава, че е отказал да го продаде или че решава да го продаде на друг, тъй като Общинският съвет няма такива правомощия. Обосновава, че оспореното решение е мотивирано, като мотивите се съдържат и в становището на председателя на Комисията по бюджет и финанси към Общински съвет Гурково. С оглед тези аргументи изразява становище, че решението на Общинския съвет не е за това да не бъде продаден имота, а да не бъде променено предназначението му и открита процедура за продажба. Моли съда да се произнесе в този смисъл и да присъди в полза на ответника направените по делото разноски.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Със Заповед №4/02.02.1993г. на Кмета на Община Гурково жалбоподателката Димитрина Стоянова е настанена в апартамент №18, в бл.9, вх.А, находящ се на улица Г.Димитров в гр.Гурково (л.8).

С трудов договор от 12.01.1998г. жалбоподателката е назначена на длъжност „дежурен“ в Община Гурково (л.7).

С договор за отдаване под наем на общински жилище имот №415/25.05.2015г., апартамент, находящ се в гр.Гурково, бул.Княз Ал.Батенберг“ №9, вх.Б, ет.1, ап.18, е предоставен на Стоянова за временно и възмездно ползване, като срока на договора е 3 години (л.9).

С Решение №395/29.03.2018г. на Общински съвет Гурково, взето по протокол №32, е утвърден списък с общинските жилища по брой, вид и местонахождение, представляващ Приложение №1 – неразделна част от решението (л.31). С това решение е упълномощен Кмета на Община Гурково да сключва договори и да осъществява контрол върху ползването на общинските жилища. Решението е гласувано и прието, като от общия брой 12 общински съветници са подали поименно 11 гласа „за“, 0 гласа „против“ и 0 гласа „въздържали се“. Видно от Приложение №1, което е неразделна част от решението апартамент, находящ се в гр.Гурково, бул.Княз Ал.Батенберг“ №9, вх.Б, ет.1, ап.18, е с предназначен за ведомствено жилище.

С предложение изх.№К-1493/18.06.2018г. на Кмета на Община Гурково (л.21-22), във връзка с постъпило заявление вх.№2185/26.09.2017г. от Димитрина Стоянова с искане за закупуване на общински жилищен имот, е предложено на Общински съвет Гурково да вземе решение, с което да даде съгласие за продажба на недвижим имот – частна общинска собственост, находящ в гр.Гурково, ул.Княз Александър Батенберг №9, вх.Б, ет.1, ап.18. Съгласно предложението продажбата следва да се извърши без търг и конкурс на Димитрина Стоянова, като служител на общинска администрация при Община Гурково със стаж без прекъсване в тази администрация повече от 5 години, считано от 1995г. С предложението е определена пазарна цена на недвижимия имот и е предвидено упълномощаване на Кмета на Община Гурково да издаде заповед, въз основа на което да сключи договор за продажба на имота.

Предложението е разгледано на 25.06.2018г. от Постоянната комисия по бюджет, финанси, инфраструктура, европейски фондове, национални и регионални програми, териториално развитие и общинска собственост при Община Гурково, като е изразено становище с 0 гласа

„за”, 3 „против” и 1 „въздържали се”, и предложението за решение не е прието (л.23-24).

Предложението е разгледано като т.8 на заседание на 28.06.2018г. по протокол №36 на Общински съвет Гурково (л.25-28). В хода на обсъждане на решението общинският съветник Иванка Димитрова е аргументирала (в отговор на друг общински съветник), че мотивът за неприемане на решението е недостиг на общински жилищен фонд. Очевидно това становище е споделено от мнозинството от останалите общински съветници, тъй като след проведени дискусии Решение №435 е гласувано и предложението на Кмета на Община Гурково не е прието, като от общия брой 12 общински съветници всички са подали поименно гласа си по следния начин: 0 гласа „за”, 9 гласа „против” и 3 гласа „въздържали се”.

Решението е публикувано на 06.07.2018г. (л.29)

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по приемане на оспореното решение.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Решението подлежи на съдебна проверка и контрол за законосъобразност. Според чл.8, ал.11 Закона за общинската собственост (ЗОС), актовете на общинския съвет и на кмета за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост, подлежат на контрол и могат да бъдат оспорвани по реда на чл.45 ЗМСМА, освен в случаите по Закона за концесиите (ЗК). Тоест, законодателят изрично, с оглед на значимостта на актовете на общинския съвет за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, е предвидил възможност те да подлежат на контрол чрез оспорване по реда на чл.45 ЗМСМА. Съгласно чл.45, ал.3 ЗМСМА актовете на общинския съвет могат да се оспорват пред съответния административен съд. Решението за продажба на имот на частноправен субект съставлява акт на разпореждане с имот – общинска собственост и в случая не попада под действието на ЗК, поради което подлежи на оспорване по чл.45 ЗМСМА, съответно – по АПК. Поради това се явяват неоснователни доводите на процесуалния представител на ответника, че решението на Общински съвет Гурково няма белезите на индивидуален административен акт, поради което не подлежи на оспорване.

Оспорването изхожда от активно легитимирано лице, което има свой правен интерес да обжалва акта на Общински съвет Гурково, направено е в законоустановения срок по чл.149, ал.2 от АПК срещу подлежащ на обжалване акт, и е процесуално допустимо, а разгледано по същество е неоснователно.

При проверка законосъобразността на оспореното решение, Административният съд не се ограничава единствено от основанията, посочени в оспорването, а в съответствие с чл.168 от АПК извършва проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е прието от компетентен орган, в кръга на правомощията му, при необходимите кворум и мнозинство.

Противно на твърденията в жалбата и макар да липсват конкретни фактически основания за приемане на решението както в предложението на Кмета на Община Гурково, така и разискванията на постоянната комисия, която е разгледала предложението, съдът намира, че оспореното решение съдържа мотиви за неговото приемане. Видно от протокола от проведеното заседание на общинския съвет, общинския съветник Иванка Димитрова е посочила, че мотивите за неприемането на предложението за решение е недостигът на общински жилищен фонд. Макар мотивите да са кратки и лаконични, следва да се приеме, че тези съображения за издаването на акта са точни и конкретни и обезпечават правилно упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигуряват достатъчна възможност за защита от засегнатите лица.

При приемането на процесното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.48, ал.2 от ЗОС ведомствените жилища на общината могат да се продават на служители, които имат не по-малко от пет години стаж без прекъсване в общинската администрация. Аналогичен на тази разпоредба е и текста на чл.30 от Наредбата на Общински съвет Гурково, като в чл.29 са определени условията за продажба на общински жилища. По делото не се спори, че жалбоподателката отговаря на предвидените нормативни условия, като това е отразено както обстоятелствената част на предложението на Кмета на Община Гурково, така и в оспореното решение. Следва обаче

да се има предвид, че решението на общинския съвет за разпореждане с общинско имущество се взема при условията на оперативна самостоятелност. Както беше посочено като основен мотив за вземането на това решение, с което не се приема предложението на Кмета на Община Гурково, е посочен недостига на общински жилищен фонд, а преценка за достатъчност или не на жилищния фонд се извършва единствено от органите на местното самоуправление, т.е. касае се целесъобразност на взетото от общинския съвет решение. Оперативната самостоятелност е възможността на органа (в случая Общински съвет Гурково) да избира измежду няколко (най-малко две) решения, всяко от които е в еднаква степен законосъобразно. А след като процедурата по приемане на оспореното решение е спазена и органът е разполагал с компетентността да приеме такова решение, извън правомощията на съда е да преценява дали в случая това е най-целесъобразното решение.

Неоснователни се явяват доводите, посочени в жалбата за несъответствие на оспореното решение с целта на закона. В жалбата се твърди, че Общински съвет Гурково е упражнил превратно властта си, като първо – не е изложил мотиви за това и второ – не се е съобразил обстоятелството, че жалбоподателката отговаря на всички условия за закупуване на ведомственото жилище. Както беше вече посочено мотиви за приемането на оспорения акт са изложени, а обстоятелството, че жалбоподателката отговаря на всички условия за закупуване на ведомственото жилище не води автоматично до възникване на задължение за органа да извърши такава продажба, тъй като е недопустимо да се ограничава правото на собственика да приема решения за разпореждане на неговите имоти по собствено усмотрение. В тази този смисъл не е налице основание за отмяна на решението по чл.146, т.5 от АПК. В случая целта на закона не е на всеки, който отговаря на нормативните изисквания непременно да му бъде предоставена възможност да придобие ведомствен имот.

Неоснователни се явяват и останалите доводи, посочени в жалбата, поради следните съображения: обстоятелството, че в акта не е изписано правото на обжалване, пред кой орган и в какъв срок, не води автоматично до неговата незаконосъобразност, тъй като в случая със самият факт на подаване в срок на жалбата срещу оспореното решение процесуалните права на жалбоподателката са упражнени, т.е. те не са накърнени фатално и необратимо. Противно на изложеното в жалбата, в оспореното решение са посочени относимите законови разпоредби по утвърждаването му чрез гласуване, т.е. посочено е правното основание за приемането му, като следва да се отбележи, че непосочването или

неправилното посочване на правното основание по смисъла на чл.59, ал.2, т.4, предл.2 от АПК не опорочава акта, тъй като за разлика от фактическото, не е обвързващо за съда.

Съдът не споделя доводите на процесуалния представител на ответника, че с предложението си Кмета на Община Гурково е сезирал Общински съвет Гурково да вземе решение дали да се смени предложението на имота от ведомствен в такъв за продажба, като с решението си Общинският съвет е отказал да промени това предназначение, което не означавало, че отказва да го продаде. В предложението за приемане на решението, изготвено от Кмета на Община Гурково, ясно и недвусмислено е записано, че се предлага приемането на решение, с което да се даде съгласие за продажбата на процесния недвижим имот, а не за смяна на предназначението му. В същия смисъл е и оспореното решение, в което е посочено, че не се приема предложението на Кмета на Община Гурково за разпореждане с недвижим имот – частна общинска собственост – продажба на общински жилищен имот.

Предвид на факта, че ответникът, чрез процесуалния си представител, е поискал заплащане на разноски, но не е представил доказателства за платено адвокатско възнаграждение, на същия не следва да се присъждат такива. Видно от представения договор за правна помощ (л.18) №0213604 от 2018г. (без посочена дата) е договорено възнаграждение в размер на 500 лева, без да е отбелязано, че сумата е заплатена в брой, нито са представени банкови извлечения за заплащането ѝ по банков път.

Водим от горните мотиви и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Старозагорският административен съд

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Димитрина Стоянова Стоянова от гр.Гурково против Решение № 435/28.06.2018г. на Общински съвет Гурково, взето по протокол № 36, **като неоснователна.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Общински съвет Гурково за заплащане на разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред
Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му
на страните.

СЪДИЯ: